

Bilag 2

Ministrene noterede sig udkastet til konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater.

Ministrene noterede sig,

- at elleve medlemsstater kunne undertegne konventionen;
- en erklæring fra den danske minister om, at Danmark ikke for øjeblikket kunne undertegne nævnte konvention, men at han agtede at fortsætte sine bestræbelser med henblik på, at Danmark ligeledes kan undertegne konventionen.

Ministrene for de elleve øvrige medlemsstater besluttede derfor at undertegne konventionen, og hvis Danmark ikke undertegner konventionen inden den 7. december 1990, vil de fleste af medlemsstaterne undertegne en konvention, hvori disse medlemsstater er de kontraherende parter.

Ministrene vedtog at optage følgende erklæringer i konferencens protokol:

1. Parterne erklærer herved, at de for at sikre, at asylansøgere gives tilstrækkelige garantier, vil lade den mulighed stå åben at udvide samarbejdet i henhold til denne konvention til andre stater ved at lade dem indgå forpligtelser i lighed med de i denne konvention fastsatte ved hjælp af passende instrumenter.

2. Medlemsstaterne er af den opfattelse, at det ikke er nødvendigt at supplere artikel 15, stk. 6, med en bestemmelse om, at der kun må meddeles oplysninger, der er opnået på lovlig

vis og i god tro, da dette er en selvfølge, som det ikke er nødvendigt at præcisere.

3. Medlemsstaterne er enige om årligt at forelægge udvalget en rapport om deres egen kontrol med, at de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, anvendes til de fastsatte formål.

4. Medlemsstaterne noterer sig, at det ikke er udelukket at anvende andre muligheder i henhold til folkeretten, hvis det ikke er muligt at nå til enighed om revision af konventionen i henhold til artikel 17, stk. 2.

5. Medlemsstaterne er af den opfattelse, at denne konvention, i tilfælde af at den suspenderes på foranledning af en medlemsstat i henhold til artikel 17, fortsat gælder i forholdet mellem de øvrige medlemsstater.

6. Medlemsstaterne er af den opfattelse, at udkastet til konventionen om overskridelse af EF-medlemsstaternes ydre grænser har nær sammenhæng med andre instrumenter, som er nødvendige til gennemførelse af EØF-Traktatens artikel 8 A, og især med konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af EF-medlemsstaterne. Medlemsstaterne understreger, at det er nødvendigt at intensivere arbejdet med nævnte udkast, således at det kan afsluttes inden udgangen af 1990. Konventionen om overskridelse af medlemsstaternes ydre grænser bør træde i kraft hurtigst muligt efter ikrafttrædelsen af nærværende konvention.

7. Forbundsrepublikken Tyskland erklærer, at Den Tyske Demokratiske Republik ikke er udland i forhold til Forbundsrepublikken Tyskland.

Med henvisning til den erklæring fra regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende begrebet »tyske statsborgere«, der er knyttet som bilag til EØF-Traktaten af 25. marts 1957 gør Forbundsrepublikken Tyskland